

[Justitsministeren.]

Gælds brev for 50 Kr.; fordi man har begaaet den Besvigelse at forfalske et Gælds brev, straffes man ikke ved at tabe Retten til det, Gælds brevet oprindeligt, lovligt lød paa.

Derfor tror jeg heller ikke, at man i det Tilfælde, der nævnes i § 23, fordi man har givet en svingagtig Oplysning, skal straffes med at tabe den Erstatning, der paa lovlig Maade tilkommer en; det vilde ogsaa komme mange andre til Skade, ikke alene Trediemand i almindelig Forstand, som Kreditor, men vedkommendes Familie, hans Kone og Børn. For begge disse Bestemmers Vedkommende gør det samme Princip sig gældende, og jeg tror, at de nu har den rigtige Affattelse.

Med disse Ord tror jeg at have besvaret de Bemærkninger, der er fremkommet fra de ærede Ordførere for Partierne, og jeg takker, fordi man har lovet at underkaste Lovforslaget en hurtig Behandling i det kommende Udvalg.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Elmquist udtalte, at Forsikringsvæsenet er i Udvikling, nye Forsikringsarter fremstaar, og han kunde have tilføjet — med Krigstidens Erfaringer for Øje — forsvinder. Det er imidlertid netop Hensigten at forhindre mindre gode Selskaber i i deres Policer at finde Rum for Regler, der kan villedle Forsikringstagerne. Jeg hævder, at man i Fremtiden bør skærpe Ufravigeligheden af de Bestemmelser, som findes i dette Lovforslag. Jeg erkender imidlertid, at da der her er Tale om en Lovgivning, som ikke tidligere har været gennemført her i Landet, maa man have Tid til at indhøste de nødvendige Erfaringer, men jeg maa i Modsætning til det ærede Medlem gentage mit Haab om, at Fremtiden vil indskrænke de Bestemmelser, der kan fraviges; jeg føler mig forvisset om, at dette i høj Grad vil være i Forsikringstagernes Interesse.

Elmquist: Selvfølgelig maa min Bemærkning angaaende den sociale Ulykkesforsikring, som den højtærede Justitsminister ganske rigtigt udtalte, staa for min egen Regning, det fremgaar ogsaa deraf, at mit Parti ikke i det andet Ting har stillet Ændringsforslag i den Retning. I

øvrigt var mine Udtalelser heller ikke Udtryk for, at jeg vilde arbejde for en Ændring, derimod var de Udtryk for, at jeg i og for sig beklagede, at den sociale Ulykkesforsikring ikke var med her, jeg synes, det havde været mere konsekvent, men jeg synes ogsaa, det fremgik af mine Udtalelser, at mere vedrørende dette Spørgsmaal agtede jeg ikke at foretage mig. Løvrigt falder mit Standpunkt sammen med, hvad Kommissionen har udtalt; jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at oplæse det. Det fremgaar af Kommissionens Betænkning pag. 27, at Kommissionen har ment, at den sociale Forsikring absolut burde falde ind under Lovens Regler, og det er ogsaa min personlige Mening. Naar man imidlertid ikke har ment dette i det andet høje Ting, og naar der overhovedet ikke har været Tale om at stille Ændringsforslag i den Retning, skal jeg ikke hæfte mig længere derved.

Det er i øvrigt kun ganske faa Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte. Til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen vil jeg sige, at jeg tror, vi gensidig er klar over hinandens Standpunkt i denne Sag. Jeg havde ikke ventet mig, at det ærede Medlem skulde være blevet overbevist ved det, jeg udtalte, og det ærede Medlem venter sikkert lige saa lidt, at jeg skal blive overbevist af, hvad det ærede Medlem har udtalt. Vor Grundopfattelse er saa vidt forskellig, at det ikke kan nytte at kaste sig ind i en større Diskussion i den Anledning, dette Lovforslag giver.

Med Hensyn til § 20 vil jeg gerne overfor den højtærede Justitsministers Udtalelser sige, at saaledes som jeg søgte at give Udtryk for, holder jeg absolut paa, at § 20's Affattelse burde være saaledes, at der aabnedes Adgang for Forsikringsselskaberne til at aftale, at simpel Uagtsomhed kunde medføre, at Erstatning bortfalder. Men jeg sagde, at vil man ikke gaa saa vidt, burde man i hvert Fald gaa i samme Retning som § 18, saaledes at man sagde, at hvis paa-gældende har fremkaldt Forsikringsbegivenheden ved simpel Uagtsomhed, skal det under Hensyn til Skyldgraden og Omstændighederne i øvrigt afgøres, om Erstatning skal ydes, og i bekrættende Fald, med hvilket Beløb. Det vilde være en Mellemvej, som jeg kunde tilraade og tiltræde.